

II. За употребленіе-то на родителній падежъ.

§. 77.

1) Онъ се стави на вопросъ: на кого? на що? чье? или кога? — Тойзи падежъ показва че едно нѣщо се е произвело или *родило* отъ нѣкого; и — за това и се називава *Zeugefall*, (родителенъ падежъ); или пакъ че едно нѣщо се *обладава* отъ нѣкого (*Besitzfall*); — онъ се употребява ёще за да се назначи едно *време*. Н. п.: Die Söhne des Königs, синове-тѣ на царь-тѣ; die Kleider der Reichen, дрехи-тѣ на богати-тѣ; Abends, вечеромъ; morgens, утромъ; des Tages, денѣмъ; Nachts, нощѣмъ и проч.

2) Числителни-тѣ имена *einer, zwei, drei* и пр.; и *einige, viele, Keiner, Niemand* съчиняватъ се также съ родителенъ падежъ. Н. п. Der Schüler drei, трима отъ ученицы-тѣ; einige dieser Leute, нѣкои отъ тые хора, и проч. — Впрочемъ, тия слова се съчиняватъ и съ дателенъ падежъ, предъ който се стави и предлогъ *von* или *aus*, както: drei von ihnen, трима отъ тѣхъ; viele aus den Knaben, много отъ момчета-та, и проч.

3) Въ Нѣмскій языкъ е твѣрдѣ обикновенно и лесно да се съединяватъ двѣ или по много сж-